

Så skal jeg i øvrigt sige til hr. Frank Dahlgaard: Mon ikke hr. Frank Dahlgaard overhørte min konstatering af, at der faktisk findes en million mennesker i dette land, voksne mennesker, som er altså kommet over alderen med folkeskolen, som er kommet over alderen med ungdomsuddannelserne, som faktisk ikke har nogen erhvervsuddannelse, og som har et meget, meget stort uddannelsesefterslæb? Alene af den grund er der et stort behov for en forøget indsats. Mange af disse mennesker er i dag i 25-30-35-års-alderen, og det er dem, der skal tage over for de mange ældre, der nu står foran at skulle forlade arbejdsmarkedet, og det er her, vi først og fremmest skal gøre en indsats.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Frank Dahlgaard tog hul på noget, jeg egentlig også ville have sagt i min ordførertale, nemlig kvaliteten bl.a. i folkeskolen. Jeg er 100 pct. enig i, at voksen- og efteruddannelsen aldrig må blive en erstatning for en dårlig kvalitet i f.eks. folkeskolen. Ingen diskussion om det.

Men jeg synes nu alligevel, hr. Frank Dahlgaard strammer den for meget. Naturligvis betyder det noget for mennesker, der har været væk fra folkeskolen i en længere årrække; de kan ikke blive ved med at leve på det, de lærte dengang. Så er jeg lige ved at sige: Selvfølgelig skal vi fastholde eller udbygge den kvalitet, der er i grunduddannelserne – det vil jeg overhovedet ikke anfægte, og det er vi enige om – men jeg synes ikke, man kan sammenblande det alligevel ved at konkludere, at der vil blive mindre behov for en efteruddannelse. For efteruddannelsen er ofte rettet mod mennesker, hvor den tekniske udvikling eller jobudvikling har ændret sig. Det ændrer jo ikke noget, at man har en lidt bedre folkeskole, for man bliver jo ikke mere fleksibel i den sammenhæng.

Så jeg synes, synspunktet er rigtigt med hensyn til folkeskolen, men man skal trods alt nok ikke føre det for kraftigt frem i den her diskussion, for der er altså en anden indfaldsvinkel til efteruddannelsen og voksenuddannelsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der er ikke ret mange debatter om uddannelse og arbejdsmarked og lignende, hvor hr. Frank Dahlgaard ikke kan få folkeskolen inddraget. Det er, som om folkeskolen er blevet – eller måske altid har været det – hr. Frank Dahlgaards yndlingsaversion.

Jeg vil også godt, ligesom to andre ordførere har været inde på, sige: Det, vi har talt for – det gjorde hr. Poul Erik Dyrland også – er primært de korttidsuddannede, for når det drejer sig om de mennesker, der har en videregående uddannelse eller en mellemlang uddannelse, så bliver de efteruddannet i dag. Men der er simpelt hen en ganske stor gruppe af mennesker, som kun fik folkeskolen, og de er ikke af sig selv motiverede til at vælge efteruddannelse og voksenuddannelse, hvilket hænger sammen med deres oplevelser i folkeskolen. Jeg er ikke sikker på, at det er de samme oplevelser, som hr. Frank Dahlgaard altid tænker på, når man taler om folkeskolen, men de oplevelser, som jeg ved at nogle har haft omkring folkeskolen, er, at de synes, at folkeskolen ikke kom dem nok ved. Derfor er det vigtigt, når vi taler om voksen- og efteruddannelse for de mennesker, at sørge for, at det er en efteruddannelse, som kommer dem ved. Det er den ene gruppe, som det er vigtigt at tale om.

Den anden gruppe er så os alle sammen, som er nødt til at få efteruddannelse. Det kan man selv klare en gang imellem, men det kan man ikke altid, for samfundet ændrer sig hele tiden. Det håber jeg da også at hr. Frank Dahlgaard er enig i.

Så uanset at vi kan blive enige om, at folkeskolen ikke altid er lige god og ikke er, som vi gerne vil have den – jeg tror, at hr. Frank Dahlgaard synes, at den er ringere, end jeg synes – så må vi da også sige, hvad jeg tror også hr. Frank Dahlgaard mener, at en gang imellem har vi da lov til at diskutere sådan noget som voksen- og efteruddannelse, for det er vigtigt i sig selv. At der er en række områder tilbage, vil aldrig blive afhjulpet af, at vi fik en bedre folkeskole.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Både i tale, men også i skrift ynder regeringen jo i hvert fald at komme med netop det dér om en forenkling af lovgivningen. Men det skal også ligesom følges op i praksis. Som hr. Poul Erik Dyrland sagde: Der er muligheder for, at man kan samarbejde imellem handelsskoler og tekniske skoler, AMU-centre osv., men det giver jo ingen decideret forenkling af systemet, for når det er således i dag, at AMU-centre f.eks. findes både på handelsskoler og tekniske skoler, hvorfor skal vi have de to systemer? Hvorfor skal vi have to ministre her i dag, når vi diskuterer